

ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՄԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ՄԿՋԲՈՒՆՔՆԵՐԸ

Առանց չափազանցության կարելի է ասել, որ «դարանակալում» բառն ինքնին, կամ, ավելի ճիշտ, այն, ինչ այն նշանակում է, միշտ առաջացրել է և կառաջացնի զինվորի հոգում հատուկ զգացողություն: Հանկարծակի հարված, կրակի տարափ, արագ նահանջ: Նախաձեռնողականության, հնարամտության տարածականություն՝ որքան ավելի ինքնատիպ է գաղափարը, այնքան ավելի արդյունավետ է արդյունքը: Եվ, վերջապես, մարտի առաջին րոպեների ընթացքում անակնկալի եկած հակառակորդի նկատմամբ հանկարծակիությամբ ձեռք բերված հաղթանակ:

Բայց որպեսզի այս ամենը այդպես լինի, ցանկալի է փնտրել ամենաանկանխատեսելի տարբերակները դարանակալումներ կազմակերպելու, հակառակորդին հարվածելու այն ուղղություններից, որտեղից նա ամենաքիչն է սպասում հարվածը: Ռազմական մտքի լեզվով՝ դարանակալումը «ռազմական հետախուզություն անցկացնելու միջոց» է:

Թե ինչպիսին կլինի այն, առաջին հերթին կախված է հետախուզության հրամանատարության կամ մեկ այլ ստորաբաժանման հրամանատարի ունակությունից, ովքեր պատրաստ են իրականացնել դարանակալման գործողություններ՝ այս կամ այն իրավիճակում օպտիմալ լուծում գտնելու համար:

ՇԱԲԼՈՆ

Ըստ պատերազմների և տեղական հակամարտությունների փորձի, դարանակալումների դեպքերի մեծ մասում օբյեկտի վրա հարձակման ուղղությունն իրականացվում է հակառակորդի շարժման ուղղությամբ մարտական տարածության առջևի կիսաշրջանում՝ այլ ուղղություններից (հատվածներից) զուգընթաց (լրացուցիչ) հարվածներով: Կարճ ասած, անմիջապես հարվածել կամ ոչնչացնել օբյեկտը, դադարեցնել դրա առաջխաղացումը, կանխել նահանջը կամ տարաշարժը: Բնականաբար, շարասյան «գլխամասը» պլանավորված և երաշխավորված շարքից հանելու դեպքում դարանակալման հիմնական ուժերը թիրախավորում են դրա մնացած մասը:

Դարանակալման այս մեթոդը, ինչպես ասում են, վաղուց «կայացած» է և հարյուր անգամ ապացուցվել է, որ այն արդյունավետ է, այստեղ վիճելու բան չկա: Սակայն այստեղ կա թույլ կողմ՝ այս մեթոդի բազմակի կիրառումը հանգեցնում է գործողությունների շաբլոնայնության:

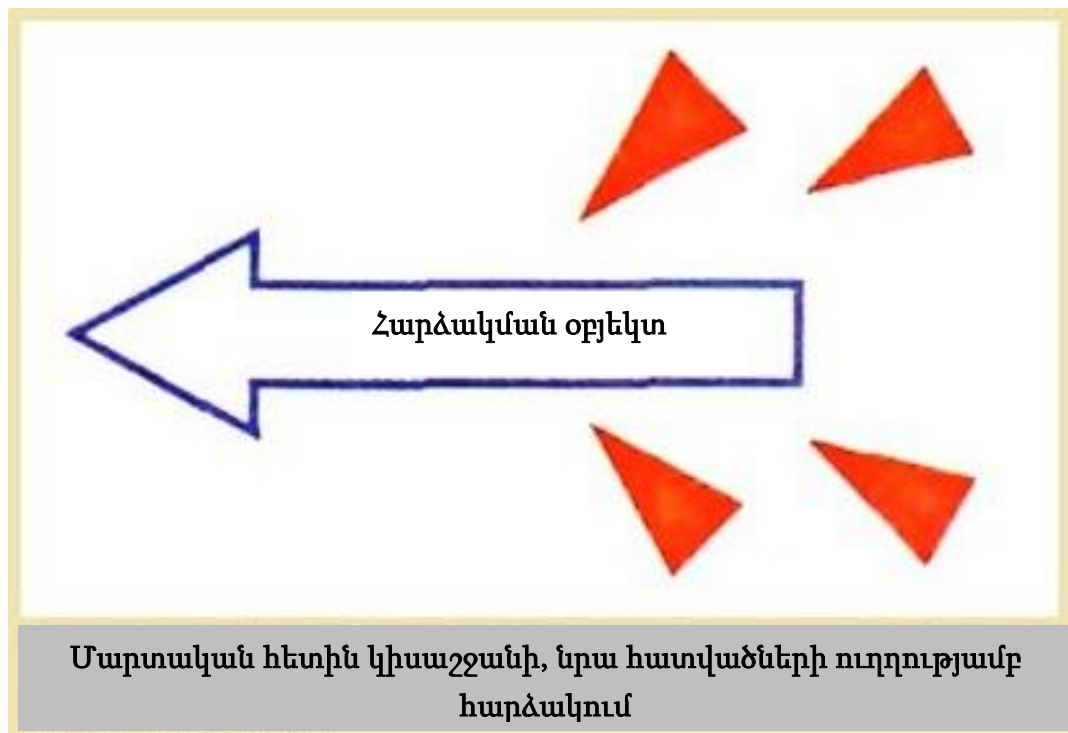
Հակառակորդը դարանակալումը սպասում է մարտական տարածության առջևի կիսաշրջանից, նա հիմնականում պատրաստ է հենց այդ տարբերակին, ինչը նշանակում է, որ նրա հակահարվածը կարող է լինել անհապաղ և համարժեք: Այս սովորությունը բնականաբար ձևավորվեց, ելնելով պատերազմների փորձից և ռազմական տեսությունից՝ ակնկալել հարձակում կամ հրետակոծություն (առավել ևս ունենալով համապատասխան տեղեկատվություն հնարավորության մասին) հենց առջևի կիսաշրջանից:

Հակառակորդը իր երթուղով շարժվում է չափազանց զգույշ՝ պահպանելով դիտարկման և արագության բոլոր կանոնները, նայելով առաջ, շուրջը, հետ, բայց... դեռևս վստահ լինելով, որ ամեն դեպքում հարձակումը կլինի առջևից՝ շարասյան «գլխամասից», նույնիսկ մի շարք հարվածների ընթացքում: Համապատասխանաբար, հակառակորդը վստահ է նաև, որ եթե առջևից դարանակալվի, «գլխամասը» կպատասխանի ճշգրիտ հարվածով:

ՀԱՐՎԱԾԵԼ ԵՎ ՊՈԶԻՆ, ԵՎ ՈԼՈՐԵԼ

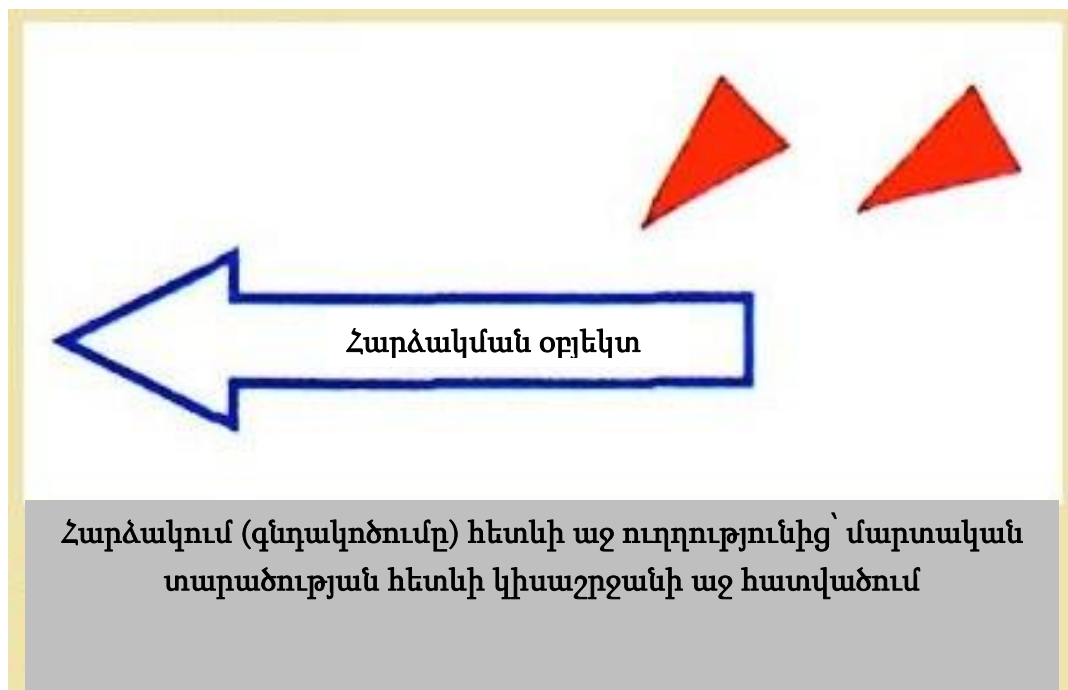
Հիմա պատկերացնենք մեկ այլ տարբերակ: Ձեր ուշադրությունը հրավիրում ենք այն փաստին, որ մարտի ճիշտ կազմակերպման դեպքում, հարձակման ուղղությունը հետևի կիսաշրջանի և դրա հատվածների ուղղությամբ (Նկ. 1), բավականին գրավիչ է հաջողության հասնելու տեսանկյունից:

Ընդգծենք, որ մարտական տարածության հետին կիսաշրջանում հարձակման դեպքում մարտի կազմակերպումը պետք է լինի մանրամասն մտածված և հստակորեն իրականացվի:

Նկ. 1

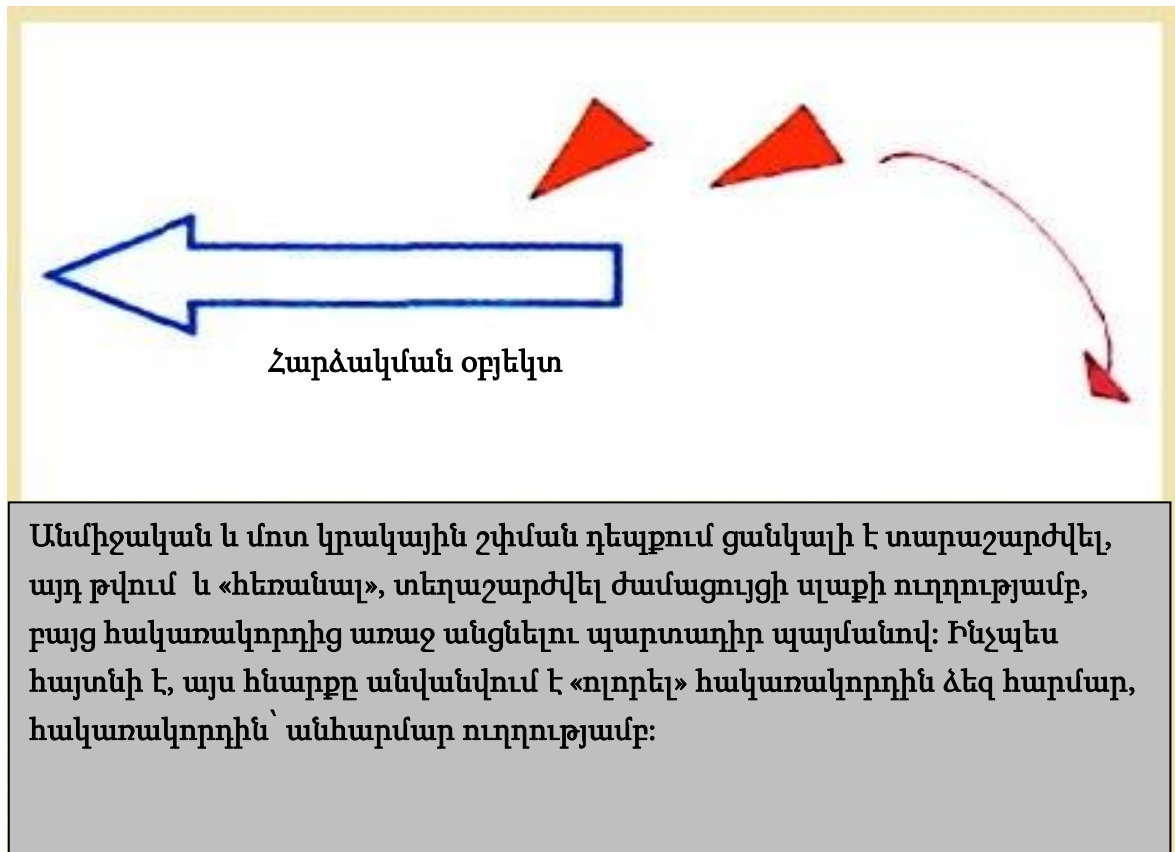
Հակառակորդի հետ անմիջական մարտական շփման դեպքում հարվածի առավել արդյունավետ միջոց կարելի է ճանաչել հարձակումը (գնդակոծումը) հետևի աջ ուղղությունից՝ մարտական տարածության հետևի կիսաշրջանի աջ հատվածում (նկ. 2).

Նկ. 2

Դա հիմնավորվում է, մասնավորապես, նրանով, որ առաջ շարժվող հակառակորդին, ավելի ճիշտ՝ նրա հրաձիգներին, հարմար չէ կիրառել իրենց զենքերը՝ դրանք շրջելով ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ, այսինքն՝ աջ ձեռքի տակ:

Անմիջական և մոտ կրակային շփման դեպքում ցանկալի է տարաշարժվել, այդ թվում և «հեռանալ», տեղաշարժվել ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ, բայց հակառակորդից առաջ անցնելու պարտադիր պայմանով: Ինչպես հայտնի է, այս հնարքը անվանվում է «ոլորել» հակառակորդին ձեզ հարմար, հակառակորդին՝ անհարմար ուղղությամբ (նկ.3):

Նկ.3

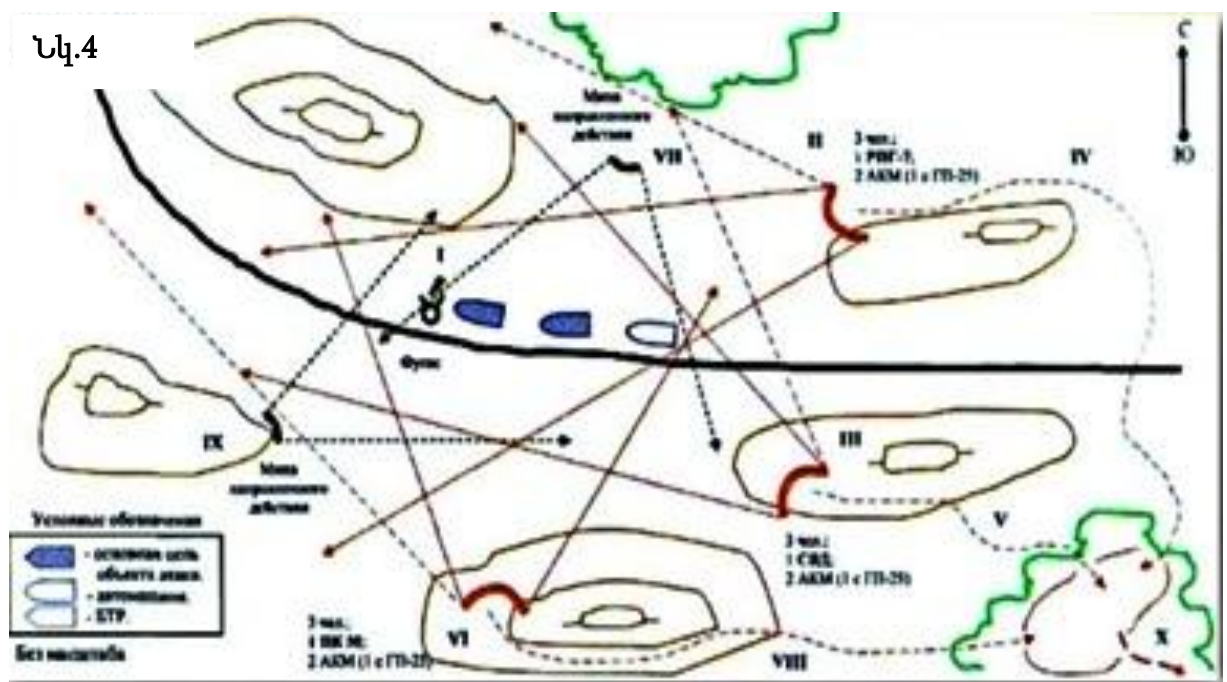
Մարտական տարածության հետին կիսաշրջանում դարանակալած ստորաբաժանման հետապնդումը, որպես կանոն, հակառակորդի համար անհարմար և անշահավետ է: Նա ի սկզբանե ձգտում է որքան հնարավոր է շուտ անցնել իր երթուղու վտանգավոր հատվածը, առավել ևս՝ բախման հատվածը: Բացի այդ, զուտ հոգեբանական առումով «մարտական վճռականությունն» այս դեպքում արդեն այն չէ:

ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿՅԱ ԵՎ ՏԱՐԲԵՐ ԺՄԱՆԱԿՆԵՐՈՒՄ ՀԱՐՁԱԿՈՒՄ

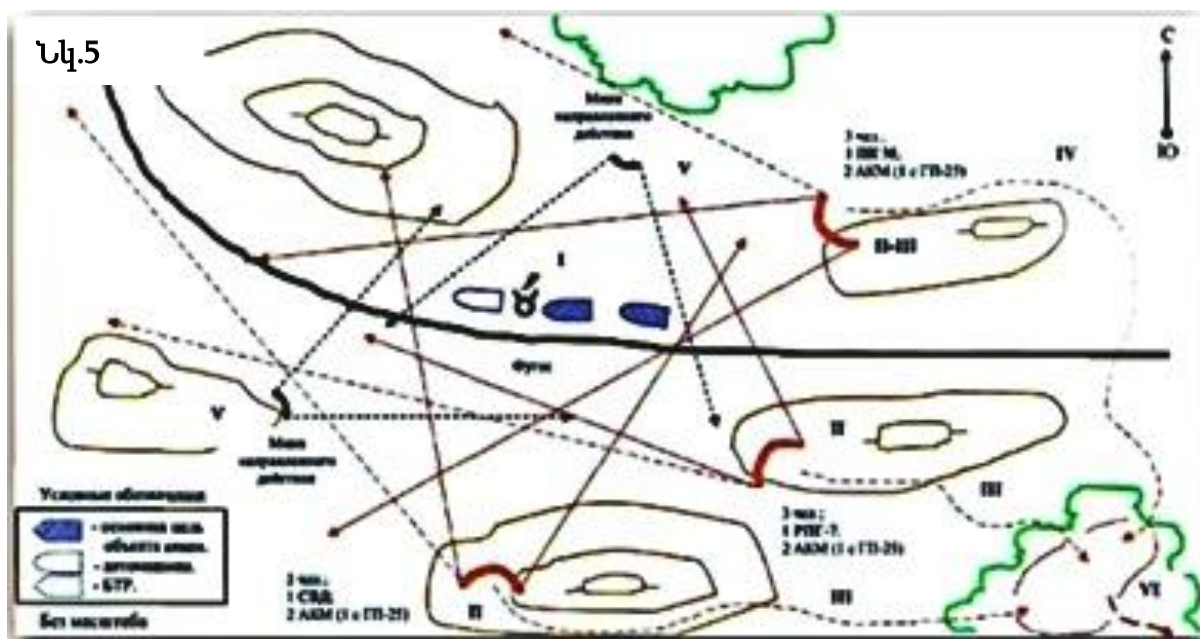
Եթե խոսենք հակառակորդի վրա հարվածների հաջորդականության մասին, ապա հայտնի է, որ շարասյան դարանակալման դեպքում արդյունավետությունն ավելի բարձր է, երբ նրա «գլխամասը» և «պոչամասը» ոչնչացվում են, որին հաջորդում է «աշխատանք» բոլոր նպատակակետերի ուղղությամբ:

Հնարավոր է կիրառել շարասյունը մասերի «կտրատելու» մեթոդը, ապա այդ մասերի վրա «աշխատելու» եղանակը:

Այս առումով, մեկ անգամ ևս ձեր ուշադրությունն ենք հրավիրում այն փաստին, որ հաճախ առաջինը հարձակվում են «գլխամասի» վրա, և բավականին հազվադեպ է կիրառվում այնպիսի մեթոդ, որի դեպքում առաջինը հարձակվում են «պոչամասի» վրա:

Ул.5

Ул.6

Ул.7

Ծանուցում: Միեմաների վրա հռոմեական թվերը ցույց են տալիս դարանակալման գործողությունների ուժերի և միջոցների հաջորդականությունը:

Վերոշարադրյալը եզրափակենք, այսպես կոչված, «դարանակալման բանաձևով»:

Մտահղացումը՝ մտածված և օրիգինալ:

Գաղտնիությունը՝ առավելագույն:

Վճռականությունը՝ անողոք:

Սրընթացությունը՝ մեկ կամ երեք պահեստատուփերով:

Լիաներդաշնակությունը՝ հաղթանակի համար բոլորը որպես մեկ մարտական մարմին:

Աղբյուրը:<https://m.ok.ru/group/54862254112783/topic/156985073143823?ysclid=me5t2ne77i505447539>